

Jakobs brev

1

¹ Från Jakob, Guds och herren Jesus Kristus slav. Hälsningar till de tolv stammarna i församlingen.

Att hålla ut i prövningen

² Betrakta det som en ren glädje, mina bröder och systrar, när ni stöter på prövningar av olika slag; ³ ni vet ju att det prov som er tro får utstå leder till uthållighet. ⁴ Och låt uthålligheten föra med sig fulländade gärningar*, så att ni blir fullkomliga och hela, utan brist i något avseende. ⁵ Om någon av er brister i vishet, be då till den Gud som villigt ger åt alla utan att klandra någon, och du ska få det du ber om. ⁶ Men be i tro, utan att tvivla. Den som tvivlar liknar en våg på havet som drivs av vinden och kastas hit och dit. ⁷ En sådan människa ska inte tro att hon kommer att få något från Herren, ⁸ tvehågsen som hon är och ostadig på alla sina vägar.

⁹ En ringa bror eller syster ska berömma sig av sin höghet, ¹⁰ och en rik av sin ringhet; den rika ska förgå som en blomma i gräset. ¹¹ Solen går upp med sin hetta* och torkar ut gräset, och dess blomma faller av och dess skönhet försvinner. Så ska också den som är rik visna bort på sina färder.

¹² Salig är den människa som håller ut i prövningen; när hon har bestått provet ska hon få livets segerkrans, som *Herren har lovat dem som älskar honom. ¹³ Ingen som blir *prövad ska säga: »Det är Gud som frestar mig.« För Gud kan inte frestas av det onda, och själv frestar han ingen. ¹⁴ Varje människa blir frestad genom att det egna begäret drar och lockar. ¹⁵ När sedan begäret har blivit havande föder det synd, och när synden är fullmogen föder den fram död.

¹⁶ Låt er inte förvillas, mina älskade bröder och systrar. ¹⁷ Allt det goda vi får till skänks och alla fullkomliga gåvor är från ovan och kommer ner från himlaljusens far, hos vilken ingen förändring sker och inga skuggor kommer och går. ¹⁸ I enlighet med sin vilja födde han oss genom sanningens ord för att vi skulle vara som en första frukt av det han har skapat.

Att höra och att göra

¹⁹ Var medvetna om detta, mina älskade bröder och systrar: varje människa ska vara snar att höra, sen att tala och sen till vrede, ²⁰ för en människas vrede leder inte till det som är rättfärdigt inför Gud. ²¹ Lägg därför bort all orenhet och överflödande ondska och ta med milt sinne emot det ord som har planterats i er och kan rädda era själar.

²² Bli ordets görare och inte bara dess hörare, annars lurar ni er själva. ²³ För den som är ordets hörare men inte dess görare liknar en man som betraktar *sitt ansikte i en spegel:

* **1:4** fulländade gärningar Annan översättning: *ett fullkomligt verk*.

* **1:11** hetta Annan översättning: *ökenvind*.

* **1:12** Herren Grekiskan saknar utsatt subjekt.

* **1:13** prövad Annan översättning: *frestad*. Verbet används med Gud som subjekt i samma vers.

* **1:23** sitt ansikte Ordagrant: *sin födelses/tillblivelses ansikte*.

²⁴ han betraktar sig själv men går sedan iväg och glömmer genast hurdan han var. ²⁵ Men den som har blickat in i den fullkomliga lagen, frihetens lag, och stannat kvar vid den och inte blivit en glömsk hörare utan en verklig görare, den människan blir salig i sin gärning.

²⁶ Om någon menar sig dyrka Gud men inte tyglar sin tunga utan bedrar sitt hjärta, då är den gudsdyrkan ingenting värd. ²⁷ En ren och fläckfri gudsdyrkan inför vår Gud och far, det är att bistå föräldralösa barn och änkor som lider och att själv hålla sig obefläckad av världen.

2

Att inte vara partisk

¹ Mina bröder och systrar, var inte partiska, ni som har vår förhärligade herre Jesus Kristus *tro. ² Tänk om det i er synagoga kommer in en man med guldringar på fingrarna och i praktfulla kläder, och om det också kommer in en fattig man i smutsiga kläder. ³ Om ni då riktar blicken mot den som bär praktfulla kläder och säger: »Sätt dig på den här fina platsen«, men säger till den fattige: »Ställ dig där borta«, eller: »Sätt dig vid min fotpall«, ⁴ har ni då inte *kommit i strid med er själva och blivit domare med onda tankar?

⁵ Hör på, mina älskade bröder och systrar: Har inte Gud utvalt dem som är fattiga i världens ögon till att bli rika i tro och arvtagare till det rike han har lovat dem som älskar honom? ⁶ Men ni vanäroar den fattige. Är det inte de rika som förtrycker er, och de som släpar er till domstolarna? ⁷ Är det inte de som smädar det härliga namn som har utropats över er? ⁸ Om ni fullgör den kungliga lagen enligt skriften: *Du ska älska din nästa som dig själv**, då gör ni rätt. ⁹ Men om ni är partiska begår ni synd och avslöjas av lagen som överträdare. ¹⁰ Den som håller hela lagen men felar på en enda punkt har brutit mot allt. ¹¹ Den som har sagt: *Du ska inte begå äktenskapsbrott**, har också sagt: *Du ska inte dräpa**. Om du inte begår äktenskapsbrott, men dräper, har du blivit en lagöverträdare. ¹² Ni ska tala så och handla så som den som ska dömas efter frihetens lag. ¹³ Domen blir obarmhärtig för den som inte har visat barmhärtighet. Barmhärtigheten triumferar över domen.

Tro och gärningar

¹⁴ Vad hjälper det, mina bröder och systrar, om en människa säger sig ha tro men inte har gärningar? Inte kan väl tron rädda henne? ¹⁵ Om en bror eller syster är utan kläder och saknar mat för dagen ¹⁶ och någon av er säger till dem: »Gå i frid, håll er varma och ät er mätta«, men inte ger dem vad kroppen behöver – vad hjälper det? ¹⁷ Så är också tron död i sig själv, om den inte åtföljs av gärningar.

¹⁸ *Nej, till sådana människor ska man säga: »Du har tro, och jag har gärningar. Visa mig din tro utan gärningar, så ska jag genom mina gärningar visa dig min tro. ¹⁹ Du tror att Gud är en. Det gör du rätt i. Också demonerna tror det – och bävar. ²⁰ Men vill du inte inse, du tomma människa, att tron är *verkningslös utan gärningar? ²¹ Blev inte vår far Abraham rättfärdig genom gärningar när han förde fram sin son Isak som ett offer på altaret? ²² Du ser att tron samverkade med hans gärningar och att tron fullkomnades genom gärningarna. ²³ Så uppfylldes det skriftord som lyder: *Abraham trodde på Gud, och det tillräknades honom som rättfärdighet**, och han kallades Guds vän.«

***2:1** tro Annan översättning: *trohet*.

***2:4** kommit i strid med er själva Annan översättning: *blivit splittrade*.

***2:8** 3 Mos 19:18

***2:11** 2 Mos 20:14; 5 Mos 5:18

***2:11** 2 Mos 20:13; 5 Mos 5:17

***2:18** Nej, till sådana människor ska man säga Ordagrant: *Nej, någon ska säga*.

***2:20** verkningslös Andra textvittnen: *död*.

***2:23** 1 Mos 15:6

²⁴ Ni ser att människan blir rättfärdig genom gärningar och inte bara genom tro. ²⁵ Var det inte på samma sätt med Rachav, den prostituerade? Blev inte också hon rättfärdig genom gärningar när hon tog emot budbärarna och släppte ut dem en annan väg? ²⁶ Liksom kroppen utan ande är död, så är också tron utan gärningar död.

3

Tungan är en eld

¹ Inte många av er bör bli lärare, mina bröder och systrar; ni vet ju att vi ska få en strängare dom. ² Vi felar alla på många sätt. Den som inte felar genom det hon säger är en fullkomlig människa som kan tygla hela kroppen. ³ När vi lägger betsel i hästarnas mun för att de ska lyda oss styr vi också hela deras kropp. ⁴ Ja, även skeppen, som är så stora och drivs av hårda vindar, styrs med ett mycket litet roder dit rorsmannen vill. ⁵ Så är det också med tungan: den är en liten lem men skryter över stora ting. Se hur en liten eld kan antända en stor skog. ⁶ Och tungan är en eld. En värld av orättfärdighet blir den bland våra lemmar; den fläckar ner hela kroppen och sätter livshjulet i brand och sätts själv i brand av Gehenna. ⁷ Alla arter av fyrfotadjur, fåglar, kräldjur och havsdjur låter sig ju tämjas och har tämjts av människan, ⁸ men tungan kan ingen människa tämja, ostyrig och ond som den är, och full av dödligt gift. ⁹ Med den välsignar vi Herren och Fadern, och med den förbannar vi människorna som är skapade till att vara lika Gud. ¹⁰ Ur samma mun kommer välsignelse och förbannelse. Så bör det inte vara, mina bröder och systrar. ¹¹ Inte låter väl källan både sött och bittert vatten välla fram ur samma mynning? ¹² Mina bröder och systrar, inte kan väl ett fikonsträd bära oliver eller en vinstock fikon? Lika lite kan en saltkälla ge sött vatten.

Visheten från ovan

¹³ Vilka är visa och förståndiga bland er? De ska genom sin goda vandel visa sina gärningar med den mildhet som hör visheten till. ¹⁴ Men om ni hyser bitter avund och självhävdelse i era hjärtan, så ska ni inte skryta och ljuga i strid mot sanningen. ¹⁵ Sådan vishet kommer inte från ovan utan är jordisk, *oandlig, demonisk. ¹⁶ För där avund och självhävdelse finns, där finns oordning och ondska av alla de slag. ¹⁷ Visheten från ovan däremot är först och främst ren, men också fridsam, försynt, foglig, full av barmhärtighet och goda frukter, opartisk och fri från hyckleri. ¹⁸ Rättfärdighetens frukt blir sådd i frid för dem som skapar fred.

4

Underordna er Gud

¹ Varifrån kommer era konflikter och strider? Är det inte från lustarna som för krig i era lemmar? ² Ni känner begär, men har ingenting; ni mördar och känner avund, men kan ingenting uppnå; ni strider och krigar; ni har ingenting, därför att ni inte ber. ³ Ni ber, men får ingenting, därför att ni ber illa och vill slösa bort det ni får på era lustar.

⁴ Ni *otrogna, vet ni inte att vänskap med världen innebär fiendskap med Gud? Den som vill vara vän med världen blir alltså fiende till Gud. ⁵ Eller anser ni att det är tomma ord när Skriften säger: *»Svartsjukt längtar han efter den ande som *han har låtit bo i oss«? ⁶ Men större är den nåd han ger. Därför heter det:

***3:15** oandlig Ordagrant: *själisk*, i betydelsen (*bara*) *mänsklig*.

***4:4** otrogna Ordagrant: *äktenskapsbryterskor*.

***4:5** »Svartsjukt längtar han efter den ande som han har låtit bo i oss« Citatets källa är okänd, men innehållet anknyter till föreställningar som framskyftar i 2 Mos 34:14 och 4 Mos 11:29.

***4:5** *han har låtit bo* Andra textvittnen: *har bott*.

*Gud står emot de högmodiga,
men de ödmjuka ger han nåd.**

⁷ Underordna er alltså Gud. Men stå emot Djävulen, så ska han fly bort från er. ⁸ Närma er Gud, så ska han närma sig er. Gör era händer rena, ni syndare, och rena era hjärtan, ni tvehågsna. ⁹ Känn ert elände och sörj och gråt. Låt ert skratt vändas i sorg, och glädjen i dysterhet. ¹⁰ Ödmjuka er inför Herren, så ska han upphöja er.

Förtala inte varandra

¹¹ Förtala inte varandra, bröder och systrar. Den som förtalar eller dömer en bror eller syster förtalar lagen och dömer lagen. Men dömer du lagen, är du inte lagens görare utan dess domare. ¹² Det finns bara en lagstiftare och domare: den som kan rädda och förgöra. Vem är då du som dömer din nästa?

Skryt inte

¹³ Hör på nu, ni som säger: »I dag eller i morgon ska vi fara till den eller den staden och stanna där ett år, bedriva handel och göra vinst«: ¹⁴ ni vet inte ens hur ert liv blir i morgon. Ni är en dimma som syns en kort stund och sedan försvinner. ¹⁵ Istället borde ni säga: »Om Herren vill får vi leva och göra det eller det.« ¹⁶ Men nu skryter och skrävlar ni. Allt sådant skryt är av ondo.

¹⁷ Den som alltså vet hur man gör det goda men inte gör det bär på synd.

5

Gråt och klaga, ni rika

¹ Hör på nu, ni rika: Gråt och klaga högt över det elände som ska komma över er. ² Er rikedom har ruttnat och era kläder blivit malättna; ³ ert guld och silver har rostat, och rosten ska vara ett vittnesbörd mot er och förtära ert kött likt eld. Ni har samlat skatter i de sista dagarna. ⁴ Nu skriar den lön ni har berövat arbetarna som slog era fält, och skördarbetarnas rop har nått Herren Sebaots öron. ⁵ Ni har levt i lyx och överflöd på jorden. Ni har gjort era hjärtan välgödda på slaktdagen.* ⁶ Ni har dömt och mördat den som är rättfärdig, och den som är rättfärdig gör inte motstånd mot er.

Ha tålamod i lidandet

⁷ Ha alltså tålamod, bröder och systrar, tills Herren kommer. Se hur jordbrukaren väntar på jordens dyrbara gröda och har tålamod med den, tills den har fått både höstregn och vårregn. ⁸ Ha också ni tålamod, och styrk era hjärtan, för Herrens ankomst är nära. ⁹ Sucka inte över varandra, bröder och systrar, så blir ni inte dömda. Domaren står för dörren. ¹⁰ Bröder och systrar, ta profeterna som talade i Herrens namn till ert föredöme i att uthärda lidande och visa tålamod. ¹¹ Ja, vi prisar dem saliga som har hållit ut. Ni har hört om Jobs uthållighet, och ni har sett hur Herren lät det sluta; för Herren är rik på medlidande och barmhärtighet.*

¹² Men framför allt, mina bröder och systrar, svär ingen ed, vare sig vid himlen eller vid jorden eller vid något annat. Ert ja ska vara ja och ert nej ska vara nej, så att ni inte drabbas av domen.

Be och bekänn era synder

¹³ Får några bland er utstå lidande, ska de be. Är några vid gott mod, ska de sjunga lovsånger. ¹⁴ Är några av er sjuka, ska de kalla till sig församlingens äldste, och dessa ska

* **4:6** Ords 3:34; Job 22:29

* **5:5** Jer 12:3; 25:34

* **5:11** Job 1:20–21; 42:10

be över dem och smörja dem med olja i Herrens namn. ¹⁵ Och trons bön ska rädda de sjuka, och Herren ska låta dem stå upp igen. Och har de begått synder, ska de få förlåtelse.

¹⁶ Bekänn därför era synder för varandra och be för varandra att ni ska bli botade. En rättfärdigs bön har stor kraft och verkan. ¹⁷ Elia var en människa som vi. Han bad innerligt att det inte skulle regna, och det regnade inte på jorden under tre år och sex månader.*

¹⁸ Sedan bad han på nytt, och då gav himlen regn och jorden lät sin gröda växa.*

¹⁹ Mina bröder och systrar, om någon av er har förts vilse från sanningen och en annan får den personen att vända om, ²⁰ då ska han eller hon veta att den som får en syndare att vända om från sina villovägar räddar den människans själ undan döden och överskyler många synder.

***5:17** 1 Kung 17:1; Syr 48:1–3

***5:18** 1 Kung 18:41–45